

Srst'

Srst' Nemeckých Obrovských Králikov bola pred a po prvej svetovej vojne krátka. Vtedy sa vyžadovala tesne priliehajúca lesklá srst', dlhá 3 cm. Bola tvrdá a drsná. Zdá sa, akoby v počiatkoch chovu Nemeckých Obrov bola srst' popri hmotnosti a dĺžke veľmi zanedbávaná. Dnes sa vyžaduje 4- centimetrová kvalitná srst'.

Srst' má prirodzenú úlohu chrániť svojich nositeľov. Veľmi jemná spodná srst' sa stará o vyrovnanie teploty, trochu dlhšie, tvrdšie, ale predsa len elastické štetiny so zhrubnutým sklovitým špicom, ktoré sa v porovnaní so spodnou srst'ou vyskytujú v pomere 1: 200, prikrývajú spodnú srst' a chránia ju a zviera pred mokrom, špinou a ľahšími poraneniami. Preto sa pri hodnotení srsti sledujú pozície a množstvo spodnej srsti, rozdelenie vrchných štetín a v poslednom rade celkový stav srsti.

Bohatosť spodnej srsti je veľmi podstatná. Spodná srst' je vtedy kvalitná, ak ju možno dobre uchopiť. Hustota spodnej srsti sa skúša spravidla tak, že dlaňou viackrát prejdeme proti smeru rast srsti. Pri hustej spodnej srsti sa jednotlivé štetiny len pomaly vracajú do pôvodnej polohy: pritom kožu nie je vôbec vidieť alebo ju vidno len veľmi málo. Ak je spodná srst' chudobná, štetiny nenachádzajú dostatočný odpor a rýchlo sa vracajú do pôvodnej polohy.

Srst' je najhustejšia na chrbte, čo je biologicky podmienené a smerom dole sa hustota zmenšuje. Brucho a vnútorná strana labiek sú chudobné na srst'. Bolo by proti zákonom prírody, ak by niekto chcel dosiahnuť úplnú rovnomernosť rozloženia srsti. Príroda však predsa len poskytuje svojou prirodzenou variabilitou jednotlivých znakov predpoklad, že tento cieľ sa jedného dňa podarí doviesť k dokonalosti.

Od štetín sa požaduje, aby včítane koncov tesne priliehali k telu tak, aby sa srst' javila hladká. Príležitostne sa vyskytujú na prechode od slabín a brucha a na zadných stehnách jednotlivé štetiny, ktoré kvôli svojej dĺžke odstávajú.

Pri výstavnom kuse by malo samozrejme, že sa srst' nachádza v zodpovedajúcom stave. Srst' by teda nemala byť znečistená a nesmie mať holé miesta.

Keď porovnáme srst' väčšiny sivých Bielych Obrov s králikmi stredných a malých rás zistíme, že táto rasa nepatrí práve k špičkovým, čo sa týka kvality srsti. Mnohokrát je srst' len dlhá, bez dobrej spodnej srsti, s mäkkými štetinami, málo štruktúrovaná a drsná. Aj tu sa vyskytuje povrchné hodnotenie a nedostatok sebakritiky chovateľov: Preto musíme vedieť, že pri zvieratách s veľmi dlhou srst'ou, vzniká na základe "našuchoreného" ochlpenia hlavy klamný dojem, že majú obrovskú silu, ktorú v skutočnosti vôbec nemajú, ale práve ten klamný dojem spôsobuje, že sú veľmi dobre hodnotené a uprednostňované v chove.

Pri bielych Nemeckých Obroch je to so srst'ou už oveľa lepšie. Nachádzame tu celý rad zvierat, ktoré majú skutočne príjemnú a zároveň trochu drsnú srst'. Najjednoduchšou cestou pre chovateľov Obrov, ako sa dostať ku kvalitnejšej srsti, je podľa môjho názoru skrátenie jej dĺžky. Na chrbte by srst' skutočne nemala prekročiť dĺžku 4 cm. Pri relatívne krátkej srsti je zreteľne lepší pomer dĺžky vlasu voči jeho hustote, čo zvyšuje stabilitu štetín a tým aj kvalitu srsti. Aj farba je

očividne lepšia a intenzívnejšia. A tak sa medzi týmito zvieratami s kratšou a lepšou srst'ou len zriedka vyskytujú také, ktoré majú na chrbte úplne svetlú farbu, ako sa to často stáva pri zvieratách s veľmi dlhou srst'ou. Aj pri Nemeckých králikoch nezriedka sa vyskytujúca plst' na labkách, je často nepriamym dôkazom celkovo príliš dlhej a príliš jemnej srsti celého zvierat'a.

V každom prípade platí: pri Nemeckých Obroch sa dobré srst' vyznačuje tým, že keď prejdeme rukou proti smeru rastu srsti na chrbte, tá sa pomaly a elasticky vráti do pôvodnej polohy. Pri tejto činnosti by nemalo byť vidno kožu. Ale ktorá srst' pri sivých králikoch je takto štruktúrovaná?

Je všeobecne známe, že samice majú spravidla oveľa lepšiu srst' ako samce. Chovatelia, ktorí nesprávne pochopili problém laloku, však často vystavujú len veľmi mladé samice alebo vôbec žiadne. Iní chovatelia, tí ktorí vystavujú samice, majú spravidla pri srsti jeden bod navyše, ako tí, ktorí sa pri výstavách obmedzujú len na samce.

Ďalší bod, ktorý treba pri kvalite srsti spomenúť je plžnutie zvierat. Štandard vyžaduje, aby srst' našich králikov bola na výstavách v bezchybnom stave. Nemala by byť v plžnutí, pretože takáto srst' sa nedá spracovať na kvalitné produkty, na použitie je bezcenné.

Na druhej strane je plžnutie prirodzený stav, ktorý musí u každého králika prebehnúť minimálne dva-krát ročne a nedá sa u vyhnúť. Pri pozorovaní plžnutia zistujeme, že dokonca aj v tom istom rode a pri tých istých podmienkach chovu sú výrazné rozdiely v procese plžnutia jednotlivých zvierat. Ak tieto nie sú podmienené chovom, musia byť geneticky podložené. Preto by som ako chovateľ radil, že ak si musíme vybrať medzi dvoma rovnako hodnotnými zvieratami, rozhodnime sa vždy pre to, ktoré najrýchlejšie plžne.

Chovatelia Nemeckých Obrovských králikov majú ešte stále do činenia s faktorom dlhého vlasu. Dlhý vlas môže pochádzať z angorských krížencov, ale nie je potrebné – hoci je k tomu už blízko – zlepšovať malú srst' krížením s angorákmi. Dlhý vlas môžeme príležitostne spozorovať aj pri divých králikoch. Hoci je faktom pre dlhý vlas (v) recesívny oproti faktoru pre normálny vlas (V), predsa len dĺžka vlasu podlieha polyfaktoriálnej dedičnosti.